

Velika Baragova proslava na Evelethu-Suhaški graft

SLOVENC V MINNESOTI PRVI, KI SO OTVORILI SERIJO PROSLAV ZA BARAGOVO STOLETICO. — DULUTHSKI ŠKOF NAVZOČ; V PRIDIGI POVE, DA SE IMA ZAHVALITI SLOV. DUHOVNIKU ZA POBUDO DO DUHOVSKEGA POKLICA; OBENEM NAVDUŠUJE SLOVENCE ZA KATOLIŠKE FARNE ŠOLE.

Eveleth, Minn. (Izvirno) — Zelo težko sem se odtrgal od obilne zaposlenosti, da sem se odzval prijaznemu vabilu Rev. Leskovca, ki me je zval na udeležbo pri minnesotski Baragovi proslavi. Toda izplačalo se je. Ko to-le pišem, je glavni program proslave končan, posamezne manjše točke se pa imajo šele razvrstiti v teku nocojšnjega večera. Med njimi je gotovo najimpozantnejša: Banovčev koncert.

Po končanem glavnem programu moram zapisati, da je bila proslava nepričakovano lepa, da, bila je naravnost veličastna! Gorenja Minnesota je lahko ponosna na prireditve, ki bo ostala dolgo v najboljšem spominu vsem udeležencem.

Baragova proslava v Minnesoti se je že precej dolgo pripravljala in napovedovala. Z radovednostjo sem prebiral gotične napovedi ter zasledoval, v kakšnem slogu se bo vršila in kakšen duh jo bo vodil. Ko se je odločilo, da se prične s cerkveno proslavo, je moralo biti vsakemu jasno, da bo celokupno proslavo vodil zares Baragov duh. Tako je tudi bilo. Naslovna stran lepega „Programa“, ki mi je prišel v roke takoj ob prihodu na Eveleth, pa jasno pove, da se ima vsa prireditve vršiti „under the auspices of Catholic Slovenian Societies of Northern Minnesota“. Ne morem si kaj, da ne bi že kar tukaj zapisal: Čast katoliškim severno-minnesotskim društvom, da so se združila za tako tak plemenit namen in je po njih zaslugi ravno Minnesota prva stopila na plan ter otvorila serijo letošnjih Baragovih proslav! Sedaj, ko je slavnost že skoraj za nami, pa dostavljam še to: h krasnemu uspehu najiskrenejše čestitke!

Mračilo se je že, ko sem v soboto zvečer dospel na Eveleth z busom od duluthske strani. Vendar sem takoj opazil, da bo ves Eveleth udeležen pri proslavi. Glavna mestna ulica je bila vsa v zastavah, ki so mi prijazno valovale v pozdrav v večernem vetru. Zavil sem okoli ogla pred slovensko cerkev. Našel sem njeno fronto vso v pisanih zastavah in slovenski mladi so čuvali vhod vanjo. Pozvonil sem v župnišču in našel sem v njem že lepo družbo ljubeznivih slovenskih duhovnikov od blizu in daleč. Takoj so mi povedali, da jih za nedeljo še več pričakujejo. V prijetnem pomenku o Baragi in njegovih naslednjih in sploh o velikem delu naših pionirjev nam je potoke večer. Ugibali smo, kaj bi bila dolžnost sedanjega rodu, da se zagotovi našim velikim možem časten spomin, nam pa tisti duh prave požrtvovalnosti, ki je vodil nje na potu iz majhne Slovenije v ogromno Ameriko. Danes, v nedeljo, se je kma-

lu zjutraj začela zbirati množica udeležencev od vseh strani. Ob devetih so se oglasili zvonovi v slovenski cerkvi Sv. Družine in z ubranim potrkanjem napovedali, da se bo čez eno uro pričelo. Cesta pred cerkvijo se je bolj in bolj polnila, vedno novi gostje so prihajali. Družina so imela s seboj zastave, posamezniki bele trakove z napisi. Iz Dulutha se je pripeljal škof Rt. Rev. Thomas A. Welch, D. D. kot najodličnejši gost pri današnji proslavi.

Pol ure kasneje se je vil lep sprevid iz župnišča v cerkev. Številna skupina duhovnikov je vodila svojega škofa v svetlišče, da se v slovesni pontifikalni sv. maši zahvalijo Najvišjemu za vse obilne dobrrote, ki jih je naklonil našemu Baragi in po njem tisočim rdečim in belim človeškim otrokom. Cerkev je bila že polna, toda za sprevidom je še prišla naprava množica, ki jo je napeljala preko preračunane mere.

Pevci na koru so zapeli „Ecce sacerdos magnus“. Zelo lepo so zapeli. Zvedel sem, da so bili pevci deloma z Eveletha, deloma s Chisholma. Čast jim! Škof se je ustavil pred oltarjem ob asistenci samih slovenskih duhovnikov. Arhidijakon je bil Rev. John E. Schiffer, župnik na Chisholmu, dijakon Rev. John Jerše, župnik na Towerju, subdijakon Rev. John Šolar, kaplan na Virginiji, častna dijakona pa Rev. A. L. Pirnat, župnik v New Duluthu, in Rev. F. Mihelič, župnik na Ely. Ceremonijarja sta bila Rev. Spellman in letošnji novomašnik Rev. Schweiger iz Towerja. Med ostalo asistenco so bili sledeči slovenski duhovniki: Rt. Rev. Msgr. Matija Bilban z Gilberta, Rt. Rev. Msgr. Anton Ogulin iz St. Paula, Very Rev. Matija Šavs iz Shakopee, Rev. Francis Rant iz Sleepy Eye, Rev. Francis Jager in Rev. Valentin Schiffer iz St. Boniface, Rev. Anton Leskovec z Eveletha, Rev. John C. Gruden S. T. L. iz St. Paula, Rev. Anton Schiffer iz Milwaukee in P. Bernard Ambrožič, O. F. M. iz Lemonta. Poleg teh še več duhovnikov drugih narodnosti.

Ko so pevci skončali pozdravno himno „Ecce sacerdos“, je škof iz Dulutha imel kratek nagovor. Zelo simpatičen in neprisiljen je njegov nastop. Mož je še mlad in prijetne zunanosti. Beseda mu teče gladko. Pozdravil je prav prisrčno vse priujoče in v krepkih besedah orisal pomen slavnosti. Takoj se je dalo spoznati, da mu je Baraga in njegovo delo popolnoma znana stvar. Slavil je našega velikega rojaka kot apostola Amerike v krajih ob velikih jezerih na severozapadu in prav tako njegove vredne sodelavce: Pirca,

OBOJESTRANSKE ČESTITKE

Dva ameriška junaka, Lindy in Byrd, se vidita na sliki, ko sta si pred kratkim v New Yorku segla v roke, izražajoč čestitke drug drugemu: Byrd Lindberghu k rojstvu prvorojenca, Lindy Byrdu pa k uspešni ekspediciji na južni tečaj.

SESTANEK DVEH KRALJEV

Jugoslovanski in rumunski kralj se želita sestati, a nobeden bi rad ne zapustil svoje dežele.

Dunaj, Avstrija. — Kakor prihaja poročilo iz Bukaresta, je pretekli torek rumunski kralj Karol sprejel v avdienci jugoslovanskega zunanjega ministra, dr. Marinkoviča. Temu obisku pripisujejo veliko važnost iz tega razloga, ker domnevajo, da je to znak, da je Karol opustil svojo, Italiji naklonjeno politiko in se namerava približati Franciji in tudi Jugoslaviji.

Z dr. Marinkovičem sta razmotrivala način kako bi bil omogočen sestanek med njim in jugoslovanskim kraljem Aleksandrom. Oba kralja želita sestanek, in Aleksander je poslal Karolu že tozadevno povabilo, nobeden izmed njiju pa bi rad ne zapustil svoje dežele, tudi ne za kratek čas. Marinkovič je nato priporočal kot kraj sestanka malo jugoslovansko obmejno mestoce Biljato.

Čebulja, Lavtičarja, Buha in druge. Čestital je Slovencem na teh in takih moških in je poudaril, da njegova škofija dolguje Slovencem toliko, da se ne da izraziti v človeški besedi. Tudi on sam, tako je javno hvaležno poudaril, je dolžan veliko zahvalo slovenskemu duhovniku, da je dobil kot školar prvo pobudo za duhovniški poklic. Ko je bil star devet ali deset let, ga je namreč Rev. Francis Jager učil ministrirati ter ga jemal s seboj na svoja misijonska pota. Niso bila vedno lahka in takrat se je seznanil v telesnem in duhovnem pogledu z ljudskim siromaštvom in je obenem spoznal, kaj pomeni katoliški duhovnik kot delavec pri lajšanju človeške bede. Tako je dobil vse-

POLITIKA V PROHIBICIJI

Dovoljenja za kuhanje pijače se izdajajo osebam, da se z njimi kupujejo glasovi pri volitvah.

New York, N. Y. — Zopet se je pokazal košček umazanosti, ki se skriva za kulisami prohibicije. Odkril ga je newyorški prohibicijski administrator, M. Campbell, ki je pretekli torek odložil svoj urad in je pri tej priliki javno zagrebel proti korumpiranim suhačem.

Campbell bi bil moral biti prestavljen v Boston. Vzrok, da ga je Washington hotel prestaviti, je bil ta, ker Campbell ni hotel izdajati dovoljenja za kuhanje piva in žganja gotovim vplivnim osebam. Da bi tem osebam izdal dovoljenja, so pritiskali nanj lokalni politikarji in celo nekateri prohibicijski uradniki v Washingtonu, ki so si hoteli na ta način zagotoviti glasove pri prihodnjih volitvah v jeseni.

Tudi v razmeh v Washingtonu samem je posvetil. Pravi, da nekateri visoki uradniki, ki so bili postavljeni, da izvedejo uveljavljanje prohibicije, niso tega sploh nikdar poskušali, kajti boje se zameriti vplivnim politikom, ki pri butlegarstvu služijo ogromne svote.

Sploh je cela prohibicija velikanska polomija, ki bi se morala odpraviti, predno bo narod začutil nje strahovite posledice.

Tako govori prohibicijski komisar sam. lje do tega visokega poklica, ki so ga še utrjevale izpodbudne besede blagega Fathra Jagera. Dalje je še izrazil iskreno željo, da bi kedaj sv. Cerkev dala našemu Baragi čast altarnjem navzočih, da bi vestno čuvali tradicijo svetniško živčih

KRATKE VESTI

DEKLICA ZGORELA V POŽARU

Chicago, Ill. — V nedeljo zvečer sta se podala Mr. in Mrs. E. Zeilstra od doma na 183. cesti in Hood ave. na neki banket in sta pustila doma otroke same, tri sine, najstarejši star 18 let, in hčerko Gladys, 11 let. Ker je bila hiša pred kratkim šele premaknjena semkaj, še ni bilo v njej električne luči. Ko so že otroci spali, je vsled eksplozije v oljnati svetilki, ki je gorela v drugem nadstropju, nastal ogenj. Najstarejši sin se je s svojih 2 letnih bratcem še srečno rešil. Drugi brat je skočil skozi okno in se pri tem nevarno poškodoval, dočim se je deklica prepozno zbudila in jo je zalotila smrt v plamenih.

PREKOATLANSKI LETALCI V CHICAGU

New York, N. Y. — Avstralski letalec Kingsford-Smith s svojim spremljevalcem, ki sta pred kratkim preletela atlantski ocean, sta se v sredo zjutraj podala od tukaj s svojim aeroplanom „Southern Cross“ na polet preko ameriškega kontinenta. Ustavita se v Chicagu, ker želita videti vztrajna letalca, brata Hunter, ki se držita v zraku že skozi tri tedne. Kingsford-Smith namerava izmeti v sredo zvečer ob 7:30 govor s postaje WGN.

UKRADENA PIJAČA ZASAČENA

Chicago, Ill. — Čičaška policija je prišla v ponedeljek zvečer na sled dobri viski, katere je bila, kakor smo včeraj poročali, ugrabljena dan prej iz federalnega skladišča. Skrita je bila v garaži krme na 2438 W. 95th St., Evergreen Park, katere lastnik je neki Jos. Roma. Aretiran je bil lastnik, njegova žena, natakari, in dalje tudi neki bivši prohibicijski agent, o katerem se sumi, da je vodil napad na skladišče.

PREMORGARNA POGANJANJA

New York, N. Y. — V tukajšnjem mestu so se pričela pogajanja med zastopniki rudarjev antracitnega premoga in med operatorji, da dosežejo sporazum glede nadaljnjih delavskih plač. Dosedanji pogodba, ki je bila sklenjena v februarju 1926, poteče namreč z 31. avgustom. Premogarji nimajo v načrtu nikakih zahtev po povišku plač.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

Pionirjev teh krajev ter živeli po veri in iz vere. Kot praktičen zaključek iz vsega je izrazil željo in dal naročilo, da bi se pri vseh slovenskih cerkvah v njegovi škofiji čimprej dvignile katoliške farne šole. Dokler teh ne bo, je dejal, ni zagotovljeno, da bo današnja mladina odraščala prepojena z resničnim katoliškim duhom. (Dalje prih.)

Iz Jugoslavije.

VELIK POŽAR V TOVARNI NA TEZNU PRI MARIBORU. — GLAVNA DELAVNICA ZGORELA. — VEČ DELAVCEV BO BREZ ZASLUŽKA. — SMRTNA KOSA. — NESREČE, PRETEPI IN DRUGE NOVICE.

Požar.

Maribor, 13. jun. — Snoči med 11. in 12. uro je v tovarni „Kovina“ na Teznu v glavnem objektu izbruhnil požar, ki se je tekom ene ure razširil na ves objekt in ga s stroji vred popolnoma uničil. Takoj alarmirani mariborski gasilci so v hitu prihitali na lice mesta s turbino, prihitala pa so tudi okoliška gasilska društva iz Podbrežja, Studencev, Peka, Razvanja, kasneje tudi še nekatera iz oddaljenejših krajev, ki jim pa sploh ni trebalo več stopati v akcijo. Mariborski in okoliški gasilci so omejili požar v toliko, da se ni razširil na ostale objekte tovarne v neposredni bližini glavnega objekta.

Pogled na požar, ki je divjal v glavnem objektu, je bil strašen, vmes pa se je čulo pokanje tramov in rušenje posameznih delov poslopja, eksplozije itd. Več tisoč ljudi je gledalo strahote divjega elementa. V objektu, ki ga je požar uničil, je bilo zaposlenih okrog 70 delavcev moškega in ženskega spola, ki so zaenkrat brez posla. Ker je bil ta objekt izmed treh obratovalnih objektov največji, je nad polovico obrata s tem ustavljenega. Vendar pa je podjetje odločeno takoj zgraditi novo moderno urejeno delavnico in potem takoj tudi nadaljevati z obratovanjem v dosedanjem ali morda še povečanem obsegu.

Vlak prezezel voz na dvoje.

Grosuplje, 12. junija. — Danes popoldne je vozil neki voznik ob kilometrskem kamnu 27 čez železniški tir voz, naložen z opeko. Voz, v katerega sta bila vprežena dva konja, pa je na tiru obtičal, da ni mogel ne naprej in ne nazaj. Ker je voznik vedel, da prihaja v tistem času na Grosuplje vlak, ki odhaja iz Ljubljane ob 4.20, je hitro tekel na postajo prositi, naj takoj telefonsko obvestijo o dogodku bližnjo postajo in preprečijo nesrečo. Toda med tem se je vlak že pripeljal, zadržal voz in ga prezezel na dvoje, tako da je ostala ena polovica na eni, druga s konjema pa na drugi strani. Konja sta ostala skoro nepoškodovana. Le ena žival je dobila udarec od lokomotive v zadnje stegno, vendar je rana malenkostna.

Fantovski pretep v Kandiji.

Fantje, ki so bili na naboru v Novem mestu, večina skoro vsi iz Draganjih sel, so se peljali čez Kandijo domov. Z njimi se je peljal tudi Dragan Jože iz Potoka. Pred gradom Kamnom v Kandiji so pričeli kričati in se tepsti. Pri tem jih je Dragan dobil po glavi in po nogah tako, da so ga morali takoj peljati v bolnišnico.

Nesreča.

Na dan birme na binkoštni ponedeljek je privozilo v Braslovce od vseh strani mnogo vozov in avtomobilov, ki so dovažali srečne birmance. Na povratku domov so se pri znamenju med Letušom in Braslovčami konji ustrašili nasproti vozečega avtomobila, pri čemer je trgovka ga. Antonija Bizjakova s Šmartna ob Paki padla z voza in si zlomila roko.

Nevihla.

V sredo, 11. junija dopoldne je nastala nenadoma nevihta na Pohorju, ki je napravila ogromno škodo. Narasla Dravinja je poplavlila polja in odnesla s seboj mnogo lesa.

AMERIKANSKI SLOVENEK

in najstarejši slovenski
list v Ameriki
(stanovljen leta 1891)

izdaja vsak dan razen nedelj, ponedelj in dnevo po praznikih

izdaja in tiska
EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave:
49 W 22nd St., Chicago, Ill.
Telefon: CANAL 0098

Člani	Člani
eto leto	\$5.00
pol leta	2.50
tri leta	1.50
za Chicago, Kanada in Evropo:	
eto leto	\$6.00
pol leta	3.00
tri leta	1.75

POZOR — Številka poleg vašega naslova na listu znači, kdaj imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker velika pomagata listu.

DOPIŠI — Važnega pomena za hitro objavo morajo biti dopisani na uredništvo vsaj dan pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številke v tednu — do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov dopisništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois under the Act of March 3, 1879.

Dr. N. P.:

Ali je mogoče praktično slovansko edinstvo?

(Konec.)

Torej smatra avtor, da sedanje jugoslovansko-italijansko razmerje ne sme zasenčiti dalekosežnejših nemško-slovanskih nepravil, in očitno ne misli, da bi utegnili prevladati pri Nemcih miroljubna struja, kakor je mislil L. Lenard. Ali ne bo to stališče našlo več umevanja pri Poljakih in Čehoslovakih nego v Jugoslaviji? Gladna vrana siti ne veruje, pravi pregovor. Članek F. Rawite Gawronskega ima podnaslov "Iluzije bodočnosti", in ga je uredništvo dejalo na prvo mesto, ko je pričelo objavljati dospele odgovore. Torej je to neka načelna izjava.

Če se zrcali sedanja politična napetost v mnenjih o poslanstvu bodočega zedinjenega slovanskega, velja isto tudi za sredstva, ki bi vodila k bodočemu edinstvu. L. Lenard seveda želi s svojega splošno kulturnega stališča, da bi izpodrinila latinica "iz praktičnih ozirov" cirilico. Doda pa, da se to ne bo še kmalu zgodilo zaradi one neločljivosti cirilice od narodne zavesti, ki je posebno narasla po zmagi v svetovni vojni. Bolgari poročajo o neuspehu pravopisne reforme, ker zahteva pretežna večina ljudstva ohranitev gotovih pismenk na koncu besede, in tožijo Grke, ki so natisnili za macedonsko slovansko manjšino šolske bukve z "nemškim" naslovom "Abecedar" in v latinici, da ji vzamejo "sveto cirilico". Prof. F. Konecny odreja izenačenju koledarja in pisave sploh vsakršni pomen za slovansko zblizanje. "Tudi naroda, ki uživa isto abecedo, se lahko sovražita in vojskujeta; to sta dve različni stvari. . . Nemci niso postali prijatelji Francozom ali Poljakom s tem, da opuščajo gotosko pisavo. Z opustitvijo cirilice pridobijo oni, ki jo zdaj rabijo, a ostalim je to brezpomembno." Kaj je Čehom, Slovakom, Poljakom in Hrvatom za to, da ostanejo Malorusi, Rusi in Srbi zvesti cirilici ali zastarelemu julijanskemu koledarju? Nam to ne škoduje, pa se tudi ne bomo vmešavali v to vprašanje. Koliko časa se je že po nepotrebnem izgubilo za ta brezpomembni spor!

Najbrž Masaryk sam zdaj ne bi ponovil svoje predvojne trditve, da ni treba umetno ustvarjati kakšnega občaslovanskega jezika, ker je ta jezik — ruščina: "Nemci se ga učijo in se ga moramo učiti tudi mi" (R. Jacobson, Masaryk o jeziku v letošnji "Centralni Evropi", Praga, str. 275). Saj g. prezident v svojih zadnjih spisih z ozirom na sedanje politično stanje ne kaže prevelikega upanja v rusko bodočnost. . . Bolgari: Mladenov, Vakarelski in Kodov mislijo, da pri sedanjih političnih razmerah sploh ni mogoče proglašati kateregakoli slovanskega jezika za med slovansko občevelno sredstvo: to bi povzročilo nepredvidene nepravilnosti. Sicer pa so slovanski jeziki itak izredno sorodni. Najbolje bi bilo, vpeljati vsaj en slovanski jezik kot obvezni srednješolski predmet in skrbeti za široko počitniško zameno visokošolcev. Prof. Konecny misli, da bi kak slovanski jezik utegnil pridobiti splošno slovanski pomen samo kdaj v bodočnosti. A za to bi moral postati eden od slovanskih narodov politično in kulturno močnejši nego vsi ostali skupaj, kakor je bilo s francosčino, ki je osvojila Evropo pod Louisom XIV. Vsi drugi Slovani bi morali videti, da jim ta splošni jezik koristi, ali nemara občutiti lastno kulturno propadanje. V sedanosti pa sploh nima nobenih izglede načelna izvolitev kateregakoli jezika za med slovansko občevelno sredstvo, ne da bi govorili o umetnem, iz vseh narečij skupaj skrpanem jeziku, kakor so ga poskušali ustvariti stari buditelji.

* PODLISTEK *

OB ZATONU CARSE RUSIJE

(Dalje.)

Ker je ves svet znal, da je Rasputin na dvoru zelo dobro zapisan in priljubljen in da ima zelo velik vpliv na najvišje državne uradnike, je veljal za vse, ki so kaj potrebovali, naravnost za vsemogočnega. Povsod so na dolgo in na široko govorili, da sega Rasputinova moč še dalje ko carjeva, ker more svojo voljo vedno in ob vsakih okoliščinah uveljaviti. Še bolj pa so bili o tej sili Rasputina prepričani priprosti ljudje, ki so govorili o njem kot o "carju vseh carjev", možu, ki doseže v Rusiji prav vse, kar hoče.

Ni pa veljal Rasputin samo za moža z neomejenim vplivom, temveč v njem so videli tudi svetega moža, ki je imel čisto ne navadne mistične sposobnosti.

no sredstvo, ne da bi govorili o umetnem, iz vseh narečij skupaj skrpanem jeziku, kakor so ga poskušali ustvariti stari buditelji.

Toliko spornih vprašanj vzbuja slovanska vzajemnost! Menda je značilno za poljsko miselnost, da jih hoče ponekod premagati na verski podlagi. Prof. F. Konecny je pred vojno nastopal za zedinjenje samo katoliških Slovanov. Zdaj sliče omejitve ne smatra za takšno potrebno, ker ni več protipoljskega pravoslavne slovanofilstva. Toda iz Amerike mi je ljubeznivo poslal Slav Catholic Club, Granville, N.Y., s številnimi slikami in posnetki listin opremljeno anglo-poljsko knjižico The Commonwealth of the Slav Family of Nations. Njen avtor, duhovnik J. P. Chodkiewicz, zahteva poljsko krono za zadnjega potomca tisočletne narodne dinastije, l. 1884 rojenega princa Riedelskega-Piasta. Pretendent se podpisuje Pawel-Salwator de jure rex Poloniae. Rojake poziva, naj predvsem v Osojah na Koroškem obnovijo grob njegovega prednika, kralja Boleslava II. Spokornika, ki je po umoru sv. Stanislava tam umrl leta 1079. Te ostanke hoče prenesti kralj Pavel I. v krakovski Wawel in potem svojo krono svečano izročiti sv. Stanislavu, da bi sam vladal v Poljski samo kot svetnikov namestnik (viceroy). Slovansko bodočnost si zamišlja kralj v duhu Ciril-Methodovega gibanja. Tudi Zvezo narodov poziva, naj deluje skupno s papežem, če noče storiti žalosnega konca. Sama verska vzgoja bo Poljsko rešila odtranje komunistične nevarnosti in gospodarske revščine. Pavel I. vzdržuje stike s slovsko republikansko vlado (na Dunaju), kateri obljublja, da bo od Čehov zahteval glasov pita-burske pogodbe iz l. 1918 Slovaški obljubljen široko samoupravo. V istem smislu dopisuje z Rusko narodno oborožo v Homesteadu, Pa., ki ni zadovoljna s stanjem Karpatske Rusije. Z ostalimi Slovani bo menda Pavlu I. lažje doseči sporazum nego s Čehi. Srbske, hrvaške in druge balkanske brate vabi, naj bodo zložni, da obvarujejo pred Italijani morje. Rusom hoče pomagati, da bi se rešili morilskih trinogov in sicer brez odškodnine, po bratsko. Poljska pa, z Ukrajino vred, be edini in najboljši jez za ustavev nemške povodnji: "najin nesporez je malenkost, midva sva najbolj zdrava in bogata naroda".

Tudi ta donesek kaže, da je vprašanje slovanskega zedinjenja na dnevnem redu in sicer pri najrazličnejših krogih. Stalno bo to zanimanje nedvomno postajalo živahnije. A razvidno je tudi, da tu preteklost bodočnosti stavi toliko zaprek kakor malokje drugod!

I. KER MOJ DOPIS NI OBJAVILO "GLASILO KSKJ.", PA GA PRIROČIM TUKAJ

Sheboygan, Wis.

Pred kratkim časom je poročal dopisnikar iz Clevelanda v A. S. o diktatorstvu pri "Glasiu KSKJ.". Iz svoje skušnje vem, da se slovanski duhovnik ne splača pošiljati članke v razmotrivanje bodisi v verskem ali gospodarskem oziru. Sledeči moj dopis ni bil priobčen:

"Sheboygan, Wis. — Društvo sv. Cirila in Metoda št. 144 v Sheboyganu, Wis., je stavilo vprašanje glavnemu predsedniku in duhovnemu vodji KSKJ. Jednote: "Ali bodo pri konvenciji katoliške Jednote zastopani delegati in delegatke onih društev, ki sploh niso poročali duhovnemu vodji to leto, če so opravili velikončno dolžnost ali ne?" Na to vprašanje gori omenjeno društvo ni dobilo še nobenega odgovora, ne v Glasilu, ne privatno.

Pravila KSKJ. Jednote so potrjena od čikaškega nadškofa, in če gl. uradnik ne morejo rešiti tega vprašanja, čikaški nadškof ga bo, da se ohrani

njo katoliški principi Jednote.

Leta 1914 je več delegatov na konvenciji v Milwaukee, Wis., javno zahtevalo, da ni potreba duhovnega vodje pri Jednoti. S tem bi bila Jednota izgubila katoliški značaj.

Tri leta pozneje, 1917, na konvenciji v Eveleth, Minn., ni bil sprejet noben delegat, čigar društvo ni poročalo, ako je opravilo svojo velikončno dolžnost. Vsa čast tedanjemu predsedniku Paul Schnellerju, ki je mene kot duhovnega vodjo jednote podpiral na celi črti, kar se tiče katoliških principov Jednote. Če je bilo tedaj mogoče, je to še veliko lažje sedaj, ko se je katoliški duhovnik pri članstvu Jednote

Ako je Jednota katoliška, bodimo katoliški na celi črti! — Rev. James Cherne.

Po dveh tednih in pol je bilo razloženo v Glasilu, da naj to vprašanje reši konvencija. Glavni predsednik ali duhovni vodja imata moč, da bi odgovorila javno, da, ali ne, da se ne bi zastopnik trčil denarja na konvenciji.

Pozdrav vsem,

Rev. J. Cherne.

* * *

II.

Preveč delegatov za konvencijo K.S.K.J.

Tako piše urednik Glasila, kjer je podal tudi stroške zadnje konvencije. Po njegovem mnenju bodimo ekonomični. Če on to resno misli, bodimo ekonomični na celi črti. Poslovanje pri KSKJ. Jednoti nas stane celih 15%. Ti stroški bi se prav lahko znižali za 5% in morda še več in Jednota bi si lahko prihranila več tisočakov letno. Poslovalni sistem, kakor ga imamo sedaj, se mora na celi črti zboljšati. O tem dosedaj še ni poročal noben glavnih uradnikov v Glasilu, da bi celo zadevo stvarno razjasnil članstvu KSKJ. Stroški pri izdajanju Glasila se prav lahko znižajo za polovico in to v splošno zadovoljnost članstva. Torej delegati in delegatke, strinjajte se z urednikom Glasila in zmanjšajte upravne stroške naše Jednote na konvenciji in izven konvencije.

Vse to za dobrobit KSKJ Razmotrivanja te vrste romajo v koš pri Glasilu KSKJ., zato je priobčeno v Amer. Slovencu. Članstvo naj sodi in odloči v korist Jednote.

Vas pozdravlja vse

Rev. J. Cherne.

IDEALNI LJUDJE, PRETEP V JERUZALEMU IN DOBRI NERO

Chicago, Ill.

Človek obdarjen z vsemi čednostmi ter popolnostmi se navadno imenuje idealen človek; taki ljudje so sicer redke prikazni v vrtincu življenja, vendar pa, kakor kažejo slavospevi iz gotovih virov, nam jih ni treba daleč iskati. To so naši svobodomislci, kateri so skoroda vsi idealni ljudje. Po božni so in skromni, da človek res ne ve, kaj vsega tiči v teh posebljenih ponižnostih. Polni so v vseh ozirih in se vadijo v čednostih, pri kojih igra domišljija glavno vlogo. Vsa jim je seveda, privatna stvar, ki je tako malenkostna in neznačajna zadeva, da jim je popolnoma deveta briga. Vse svoje moči posvečajo prosveti in izobrazbi, ki se pa radi čiste človekoljubnosti pričanja in končuje z vero. Kot goreči misijonarji delujejo požrtvovalno ter nesebično na podlagi dolgoletnih izkušenj, vsled katerih so postali že pravi mojstri v mrevrenju resnice; nekoč jim je bila ponujana od strani katoliškega lista tisočdolarska nagrada za to mojstrijo, pa so — v svoji skromnosti seveda — nagrado odklonili. V svoji gorečnosti se spuščajo v silno modrovanje, ki največkrat po česnu diši, zato pa vsa dokazovanja pristnih učenjakov z lahkoto pobije. — Tankočutni so in v svoji deviški nežnosti povešajo sramežljivo oči nad "robotimi" izrazi in imeni, ki mrgolijo po katoliških časopisih in knjigah; pri njih seveda te navade ni, če pa rabijo oni besede kot črnuh, čredar, duhovniška golazen

itd., ki jih zastopaj iščeš po raznih slovarjih, jih rabijo iz "plamenitega" namena, samo zato, da obogatijo z njimi žetakat pičlo slovansko književnost.

Z eno besedo, to so idealni ljudje, ki iščejo in stijejo na vseh koncih in krajih žalbe, ki bi jih obvarovala pohujšanja. Zdi se pa, da so jo konečno vendarle našli; v potu svojega obraza so se zatekli v sveto mesto Jeruzalem ter tam našli dokaz, da je Kristusova vera — za nič. Prosveta št. 117 se hudeje nad slabim vzgledom, ki so ga pokazali krščanski bratje v Jeruzalemu, kjer so se baje stekli med duhovni radi križa; vsak je menda hotel križ nositi, kar je privedlo do spora. Sicer dostavlja Prosveta, da ta "spor in kavs sam na sebi je brez pomena", in bi bil brez pomena, ko bi Prosveta ne pridelala še svoje lastne zabele: "Vse, kar počenjajo božji sluge vseh sekt, dokazuje, da so vse cerkve človeška ustanova z vsemi človeškimi napakami. Nič nadnaravnega nimajo na sebi." — Ni težko uganiti, kam škili Prosveta s temi besedami, — in baš to je point, iz katerega se zrcali dejanje in nehanje slovanskih svobodomislecev, ki vidijo že v samem prerekanju dokaz, da je Kristusova vera naravna ustanova; če se slučajno fantje stepejo na vasi, takoj pokaže lawndalska gospoda: "Tu je dokaz, da je krščanska vera človeška izmišljotina!" Če opazujejo ti idealni ljudje s takim zgražanjem en sam navadni pretep, s kakšnim globokim sočutjem morajo šele gledati onih 12 tisoč duhovnikov, katere je pregnala boljševiška vlada na Solovjetske otoke v Severnem Ledenem morju, da tam v strašnem ledu in mrazu počasi in polagoma umirajo v groznih mukah!

Ko bi bil Jeruzalem v Chicagi ali Chicagu v Jeruzalemu, bi gotovo ne prišlo do pretepa; by gosh, da bi še lawndalska gospoda z gorečim in plamtečim srcem sama zagrabila za križ ter ga nesla s krikom in vikom, v veliki paradi in glori, med bobnanjem in praske-tanjem vseh mogočih instrumentov, po zgledu ruskih sodrugov — na grmado.

Seveda ti gospodje vse lahko dokažejo; Kristusova cerkev jim je izmišljena, lažnjiva, ničeva in sploh človeška slabost, ki se kar čez noč lahko zatne in uniči. Kako je potem mogoče, da bi ta slabotna cerkev preživela silnega Nerona, Dioklecijana ter celo vrsto krivolovnih tiranov, ki so z ognjem in mečem uničevali križ, čim se je pokazal prvim kristjanom, — ni mogoče, da bi ta lažnjiva in ničevna cerkev vzgajala cele armade junakov, ki so hrabro in junaško za to cerkev prelivali kri ter umirali za njo po arenah; — ali je to mogoče, da bi bili vsi ti mučeniki tako neumni in zabiti, da bi dajali kar tja v dan svo-

je življenje za gnilo in puhlo človeško ustanovo, ko se jim je vendar stavilo na izbero: čast in bogastvo na eni strani za oboževanje malikov, a na drugi strani strašna žrela zverin za pričevanje neznatnega križa?

Glas teh junakov, ki so pred vladarji in mogočnimi trinogi ter pred očmi celega pagan-skega sveta s krvjo pričevali Kristusovo vero, doni tudi do nas kot jasni odmevi smernih vekov in nam glasno kliče: Ni mogoče, ni mogoče!

Sedaj pa oglejmo si stvar iz nasprotnega vidika: Vzemimo n. pr. da bi bili svobodomislci pozvani pred kakšnega do-brodušnega Nerona, ki bi jim stavljal preizkušnjo; ponudil naj bi vsakemu žakelj cekinov, avtomobil in še zlato uro po vrbu za priznanje krščanske vere, ali pa 25 boljševiških batn za oboževanje matere narave, kar ni niti senca plačila in groznji, ki jo je delil pravi Nero. — Tedaj bi šele slišali svobodomiselno gospodo; kakšno cvilenje bi bilo na Lawndalu, kakšno mačjo muziko bi dvignili lawndalski "junaki"; — vse bi bilo katoliško in lawndalska tetka bi se potegovala za katoliške ideje! Ta navedeni primer nam jasno pokazuje, koliko dajo svobodomislci za njih lastne ideale in koliko so vredni dokazi od strani svobodomislecev.

Vsako njihovo dokazovanje je žalba, s katero mažejo svoja plamteča srca in tešijo notranji nemir; naj se le mažejo, saj je tudi pokojni "Glas Svobode" videl v katoliški cerkvi, kako se duhovniki pretepajo in streljajo, ter se pridno mazal in mazal, — dokler se ni izmazal. V predvojni dobi je izhajal v Italiji satiričen list, ki je smešil v besedi in podobi vero, cerkev in duhovnike. — Ime mu je bilo "L'Asino"; na tega Asina se mora človek nehoti spomniti, ko čita "duhovni" svobodomiselne dokaze, ki so do malega podobni onim, ki jih je ta Asino prinašal, ki je videl v katoliški cerkvi samo grozodejstva, same lumparije ter slikal tako prepričevalno neznosno razmere in obupno stanje katoliške cerkve, kakor da se v njej zdaj pa zdaj vse podere in zruši. No, cerkev še sedaj živi in se utrjuje, a Asino je poginil.

Ni mogoče tedaj, da bi človeška ustanova preplagala vse sovražnike, ki so nastopali proti Kristusovi cerkvi v vseh dobah krščanstva ter vihтели nad njo bič ter ji sekali globoke rane; a Kristusova cerkev je vse preživela te junaško nosila krščansko zavest skozi viharna stoletja. Iz katakomb je zmagovalno izšla, in najsi bi tudi, da bi se morala vrniti zopet nazaj v katacombe, a nobena peklenška sila je ne bo strla, ne zlomila, ker je Kristusova ustanova.

A. Žargo.

(Dalje na 3. strani.)

ŠIRITE AMER. SLOVENC!

Nekateri pa so bili tiptični zastopniki židovskega finančnega sveta v Petrogradu.

Vsa ta slika živahnega razpravljanja mož je silno spominjala na zakodno borzo. Deloma pa je tu v Rasputinovi sobi tudi v resnici obstajala takšna borza. Kajti razni prijatelji Rasputina in njegovi tajniki so znali zelo dobro izkoriščati Rasputinovo naklonjenost trgovstvu in Rasputin jim tega ni zameril.

Ta Rasputinova zakodna borza je poslovala neprimerno bolj hitro kot vsi uradi. Navadno se je poslovanje vršilo tako-le: Prosilec je prispel k Rasputinu, mu izročil svoje darilo, nakar je razložil svoje želje. Če mu je Rasputin ustregel, potem je šel k mizi in s svojo okorno pisavo počasi napisal na listek papirja: "Dragi prijatelj! Moj dragi! Stori to! Grigorij!"

Ko je Rasputin napisal ta listek, je bilo tudi njegovega poslovanja konec. Prosilec je šel nato z Rasputinim listkom naravnost k ministru, ki je imel njegovo zadevo v rokah, ali pa je šel k Rasputinim tajnikom, ki so v enem dnevu sigurno zadevo uredili.

Rasputinova borza.

Kadar so se odprla vrata Rasputinove delovne sobe, so videli prosilci v čakalnici, kako sedi okoli okrogle mize več mož; nekateri od njih so živahno govorili med seboj, drugi so bili sklonjeni nad raznimi spisi in zapisavali v svoje beležnice številke. Večina od njih je bila slabo oblečena in podobna malim trgovskim pomočnikom.

Lz življenja in sveta.

PRVA ZDRAVNICA

Gaj Julij Hyginus, katerec-
esar Avgust in ki je bil vodja
palatinske knjižnice v Rimu,
beleži sledeče: Prva zdravnica
je bila Grkinja Agnotice v A-
tenah. Zgodaj ji je umrla ma-
ti a njen oče je bil premožen.
Ko je dorasla, je videla, kak-
im mukam in nestrokovnjaški
postrežbi so prepuščene žen-
ske pri porodu, ker tedaj ba-
bice sploh niso poznali. Zdrav-
niška veda je bila samo za mo-
ške in ženskam strogo zabran-
jena. Podjetna mlada Grkin-
ja se je poslužila prevare, da
bi postala zdravnica. Odreza-
la si je lase in stopila kot fant
v uk pri tedaj slovitem zdrav-
niku Hieropygusu. Učenjak
mladenke ni razkrinkal in ta-
ko je končala prva zdravnica
srečno zdravniško vodo. —
Ženske so kar vrele k njej,
vendar vsaka je morala priseci
da je ne bo izdala, da leči v
moški preobleki. Ker je imela
toliko opravka in zaslužka, so
ji postali nevoščljivi drugi a-
tenski zdravniki in so jo zato-
žili pri sodnji takozvanem ae-
ropagu. Koj pri prvi preiskavi
so dognali, da ne gre za zdrav-
nika, ampak za žensko. Hote-
li so jo obsoditi zelo strogo in
izgnati po prestani kazni iz A-
ten. Ko je bila v zaporu, so na-
valile na rotovž razkačene A-
tenke in ga oblegale tri dni in
tri noči neprestano. Sodniki so
bili prisiljeni, da so odnehali,
pustili prvo zdravnico na svo-
bodo in jej dovolili lečenje žen-
skega spola. Iz nastopa prve
grške zdravnice se je rodilo in
vpeljalo po celi stari Grčiji ba-
bištvo.

ČUDNA PRIGODBA

V poglavju o strahotnih po-
javah omenja Usthal čudno pri-
godo, katero je zabeležil sin
slavnega pionirja zadružništva
Robert Owe. Mornar na trgov-
ski ladji, ki je vozila med An-
glijjo in N. Braunschweigom
Robert Bruce, je videl 1. 1828
med vožnjo v kapitanovi kabi-
ni moža, katerega sploh ni po-
znal. Bruce je hitel na krov in
obvestil o tem kapitana. Ko
sta prišla oba v kabino, ni bi-
lo o neznancu duha ne sluha.
Na tablici v kabini je bilo pa
napisano: "Krenite proti sever-
ozapadu." Ker je pomenila
vožnja v tej smeri samo nekaj
ur zamude, je kapitan odredil,
naj krene parnik proti severo-
zapadu. Čez nekaj ur je opazi-
la posadka na ledeni gori o-
stanke razbite ladje in rešene
posadke. Na ledeni gori so bili
brodolomci, katere so vzeli na
krov. Med njimi je Bruce spo-
znal skrivnostnega neznanca.
Njegova pisava je bila enaka
pisavi na tablici v kapitanovi
kabini. Kapitan ponesrečene
ladje je pripovedoval, da je do-
tični potnik opoldne trdno za-
spal in ko se je zbudil, je de-

jal, da se mu je sanjalo, da je
bil na krovu ladje, ki jim hiti
na pomoč. Ladjo je opisal ta-
ko podrobno, kakor da je bil
v resnici na njej.

NAJDBE V AGRIGENTU

Služaj, ki je v znanosti že
pogosto privedel do važnih od-
kritij, je tudi pri izkopavanjih
v Agrigentu na Siciliji spravil
na dan najdbe, katerih niso na
ravnini, poraščeni z mandelje-
vimi drevesi med svetiščem
Dioskurov in takozvano grško
kotlino nikdar slutili. Šele leta
1927. je voditelj izkopavanja
Pirro Marconi za poskušnjo u-
kazal kopati na nekaterih toč-
kah ravnine. Pri teh poskusnih
izkopavanjih so našli naleteli na
pravokotno stavbo in ko so ko-
pali dalje, so spravili na dan
dva najbolj redkih velikih ol-
tarjev, katerih eden je bil okro-
gel, drugi pa štirioglat. Naj-
prej so mislili, da sta dva
oltarja stala osamljena in bila
kvečjemu obdana z zidom ter
so hoteli prostor okrasiti z dre-
vesi. Ko so pa kopali jame za
drevesa, so našli na tretji ol-
tar in to je dalo povod, da
so začeli sistematično izkopa-
vati. Prišli so leta 1928. in na-
daljevali leta 1929. ter našli
pri tem nenavadno veliko šte-
vilo oltarjev vseh vrst in oblik.
Med prostorom, kjer so našli
prva dva oltarja in med tako-
zvano grško kotlino, so našli
na temelje dveh poslopj.
Prvo poslopje je obstajalo iz
dveh prostorov, pred dvora in
še tretjega prostora z dvema
oltarjema. V zapadnem delu
druga poslopja pa so našli
velik okrogel oltar z votlino v
sredi, v kateri je bilo več kipov,
večinoma ženskih. Pri letošnjih
izkopavanjih so našli na tem-
elje templja, ki je bil po
sodbi strokovnjakov zgrajen v
šestem stoletju pred Kristusov-
nim rojstvom. Našli so tudi iz-
redno veliko raznih umetnin:
male vaze, ženske kipe in gla-
vice, razne bronaste in ste-
klene predmete iz Orienta, ki
so jih ljudje darovali bogovom.

STRAHOVITO MAŠČEVA- NJE RUSKIH KMETOV

O najnovejši ruski kinemato-
grafski tragediji — v guberni-
ji Vladimir je kakor znano
med kinematografsko predsta-
vo zgorelo 120 oseb — poro-
čajo ruski listi strašne podrobnosti.
Prebivalci vasi Ilkono,
kjer je bil požar, so bili radi te
nesreče tako ogorčeni, da so se
najprej vrgli na sovjetske u-
radnike, ki so jih delali odgo-
vorne za katastrofo. V resnici
je bil potovalni kino s posre-
dovanjem nekega mladega ko-
munista poslan v vas, da bi tu

v smislu sovjetrov vršil propa-
gando, ker vaščani niso bili za-
dovoljni z novo vladno obliko
Rusije. Upali so, da bodo s ki-
nematskimi predstavami
osladili ljudem življenje in jim
na ta način pokazali, kako si-
jajno se živi pod sovjetskimi
režimom. Ko pa je izbruhnil
požar in so pri tem zgoreli naj-
bolj krepki možje, ki so bili
potrebni za obdelovanje polja,
so se kmetje vrgli nad pred-
sednika obrtnikov Profima,
ki je obenem opravljal službo
sovjetskega komisarja v vasi,
in ga vlekli k ognju, da bi se v
plamenih sam pokoril za zlo-
čin, ki so mu ga očitali. Raz-
burjeni kmetje se niso zmenili
za njegovo zatiranje, da je
nedolžen, marveč so ga živega
vrgli v plamene, iz katerih so
se čuli obupni klici gorečih lu-
di. Profimu pa se je posrečilo
uiti iz plamenov in je liki bak-
lja tekkel čez polje. Kmetje so
drli za njim, in ko se je valjal
po tleh, da bi na ta način za-
dušil plamene, so padli zopet
nanj in ga nesli napol živega
nazaj k pogorišču ter ga vnovič
vrgli v plamene. Tako so se na
svoj način maščevali za nesre-
čo, ki je zadela vas.

SREČANJE IN PREPIR Z MEDVEDKO

Posestnik A. C. iz Črmoš-
njice je doživel kaj čudno do-
godivščino, ko se je vračal za
tako zvanim Koflmauerjem po
črmošnjiškem gozdu proti do-
mu. Na sredi gozda je namreč
njegov pes začel naenkrat na
vso moč lajati. Možu se je zde-
lo lajanje čudno in je začel o-
pazovati psa in kraj. V hipu je
zagledal v neposredni bližini
veliko medvedko, okrog kate-
re sta se stiskala dva mlada
medvedka. Pes je lajal nepre-
nehoma in se zaganjal na vso
moč proti medvedki. Hotel ji
je priti za hrbet. Medvedka, ki
sta začutila nevarnost, sta jo
ubrala pa najbližji poti na zra-
ven stoječo bukev in od tam-
kaj brezbrizno gledala na obupno
prizadevanje psa. —
Medvedka se je v hipu posta-
vila na zadnji nogi in z glas-
nim godrnjanjem ter renča-
njem izražala svoje nezado-
voljstvo nad nepričakovanim
srečanjem.

Posestnik, videč nevarnost,
da ga ne bi medvedka napad-
la, jo je ubral proti domu. Med
potoma je obvestil nekaj va-
ščanov. Vsi so se takoj vrnili
oboroženi s sekirami na kraj
srečanja. Ko so tja prišli, me-
vedke ni bilo več. Pač pa so
opazili na buki še vedno če-
peča medvedka. Eden se je
spravil na bukev in pograbil
mladiča, ki sta že po zgledu
starke močno godrnjala in
bevsкала. Seveda jim to ni po-
magalo in morala sta z vašča-
ni v vas, kjer sta postala pred-
met vsesplošnega občudova-
nja.

Mladiča sta bila stara par
mesecev in so ju vaščani po
par dneh zopet izpustili v gozd.

Širom Jugoslavije

Nezgodna na Jesenicah.

Ko je šla 8. junija zvečer
vdova Novakova s Javornika
k sosedu čez cesto, jo je neki
lesni trgovec podrl s svojim
motociklom. Uboga žena je
dobila težke poškodbe, zlom-
ljeni ima najbrže obe roki.

Nesreča v Ribnici.

Zasebnica in dnarica Eli-
zabeta Brodnik si je izpahnila
roko v rami. Pod goro je nam-
reč ukazana tlaka za poprav-
ljanje ceste in kamen valijo v
ta namen s plaza poleg ceste.
Imenovana je bila dne 10. jun.
na tlaki in se hotela pred va-
lečimi se kamni umakniti, pri-
tem pa je padla in si izpahnila
roko.

Mlad planinec.

Šoštanj. — Med mnogimi tu-
risti, ki so za binkošne praz-
nike pihili na 1696 m visoko
Urško goro, je bil gotovo naj-
mlajši 4letni Franci, sinko hiš-
nika tukajšnje podružnice
Celjske posojilnice. Šest ur
dolgo pot je absolviral za svo-
jo starost zelo dobro. Dospevši
na hrib je bil predmet živah-
nega zanimanja mnogobrojnih
posetnikov Urške gore.

Nezgodna v Ribnici.

Prevrnil se je potniški avto-
bus družbe Zbačnik, d. z. o. o.,
na Dolenjskem polju. Nesrečo
je povzročil splašeni konj, ka-
teremu se je hotel avtobus iz-
ogniti, pa se je prevrnil v
travo. Pa težjih poškodb ni
bilo.

Lepa zamisel.

Tujsko prometno društvo
gradi na najvišji točki na Boču
v Slov. goricah 16 m visok
stolp, kjer bodo turisti dobili
okrepčila in prenočišče. Ravno
tako se postavi koča na Donač-
ki gori.

"Amer. Slovenca" v vsako
slovensko hišo, naj bo geslo
vseh njegovih prijateljev!

PRODA SE

dobro idoča čevljarska obrt
(Shoe Repairing Shop). Kupec
dobi naslov v upravnistvu tega
lista pod št. 3192.

Jacob Gerend Furniture Co.

704-706 West 8th Street, Sheboygan, Wis.

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas po dnevi in ponoči.
Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.

Telefon: 377-J — 4080-W.

W. A. PFISTER
JEWELER
On the Cor. 8th Str. and New York Ave., Sheboygan, Wis.

Kolar Floral Co.

A. B. KRAMARSIC & J. L. KOLAR

SLOVENIAN FLORISTS

6106 WEST 22nd STREET, CICERO, ILL.
Phone Cicero 1230

PALACZEV POGREBNIŠKI DOM

Naša postrežba je brezplačna, kar
se tiče rabljenja naše mrtvašnice. —
Smo na razpolago Chicagi, Ciceri,
Berwyn in vsem predmestjem. — Pre-
važamo umrle osebe iz vseh delov me-
sta v našo mrtvašnico. — Cene nizke,
postrežba točna. — Avtomobili na raz-
polago za vse slučaje.

FRANK E. PALACZ

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

FRANK E. PALACZ

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

1916 W. 22nd St. near Lincoln,
CHICAGO, ILL.

Tel. Canal 1267. Res. Rockwell 4882

Registrovani embalmers

191

Gospodin Franjo

ROMAN.

Spisal Podlimbarski.

Kako si, brate?" — ga vprašam. "Dobro, fala (hvala) Bogu!" mi odgovori. — Kako ti je rodila pšenica? "Dobro, fala Bogu!" — Kako fižol in koruza? "Dobro, fala Bogu!" — Kako češplje? "Dobro, fala Bogu!" — A šta radiš brate? "Fala Bogu, ništa!" Beseda je dala besedo, in polagoma sem zvedel, da je Mujaga ves svoj pridelek že prodal in denar potratil.

A vse to se mu je zdelo dobro in v redu. Zagrozil sem mu, da prodam vso živino iz njegovega hleva, da zaplenim vse, kar ima v hiši, samo golo bulo in otroke mu pustim, ako mi v štirinajstih dneh ne plača dolga, ki je z obrestmi vred narasel že na 500 goldinarjev. Mujaga se je delal ravnodušnega in na vsako moje prošnjo je mahnil z roko in pljunil v stran. Tako sem čakal štirinajst dni, a Mujaga nič. Tolažil sem se, da ima v hlevu lepo živinico in nanjo položim pest. Kar pride o-rožnik k meni in mi prinese novico, da se namerava aga izseliti v Turčijo in da pod roko prodaja svoje posestvo nekemu begu. Kakor da je tresčilo vame! Nemudoma tečem k Mujagi. Na njegovem dvorišču naletim na ciganko, ki je služila za dekle v hiši. — Kje je Mujaga Kujundžić? vprašam. "Ni ga," odgovori ciganka. — Ali jo je že potegnil v Turčijo? "V haremu je, in nihče ga ne sme danes motiti. Da imaš sto jezikov, bi ga ne priključal. Še streljal bi nate." — Ga pa jutri priključem, ko pridem z orožniki. Salem aleikum! In res, drugi dan sem ga šel dregat z orožniki. Mujaga je prišel ves zaspan iz harema. — Nu brat — pravim — tako in tako; midva sva v sorodu, odtisk tvojega palca se nahaja pri meni, dolg gre kvišku kakor plevel, če ga ne ruješ. Pokaži mi svojo živino! Koliko je vredna med pobratimi? Turek je pokimal in se mi zvijačno posmejal. Grem in odprem hlevna vrata. Ostolbenel sem, ko nisem zagledal niti enega repu. "Allah je dal, Allah je vzel," je mirno rekel moj dolžnik. — A tebe naj vzame vrag in petstopenjdeset koscev mesa naj iztrga iz tvojege telesa! Toliko bank si mi namreč dolžan. V konaku te pouče, da na tuje stroške ni dobro potovati v Mekko. Čakaj! Šel sem k sodišču ter dal zabeležiti svoj dolg na Kujundžićevino. Imel sem veliko stroškov in potov, preden je gospoda v konaku stopila na mojo stran. Predvčerajšnjim sem bil zaradi prepornega posestva zadnjikrat v konaku. Beg je moral odjenjati. Odšel sem agi nekaj desetakov, a zdaj se naseli, če hočeš, devet ur hoda za Carigradom.

"Čestitam vam kot novemu bosenskemu vlastelinu."

Samojlo je z vso deseterico prstov dromljaj po svojem trebuhu.

"Pretkan človek!" si je mislil Vilar, ko mu je za slovo segel v roko. "Takšni ljudje bodo v par desetletjih porobili in izmolzli Bosno."

Po njegovem odhodu je skrbno vprašala gospa Etelka: "Ali si res kaj dobil iz Sarajeva?"

"A — kaj? Pri deželni vladi stojte na moji strani in tu ostane vse pri starem, pa naj se razkrehne gospodin Franjo. Še odgovora ne dobi na svoje pritožbe. Nametal sem mu peška v oči. Zdal bo zopet gradil svoje posebno poslopje, dokler mu ne pade sleme na glavo."

"Tega norca se razveseli Čumurpaša kakor

miš mačke ali razbojnik orožnika," je rekla gospodinja in šla v kuhinjo.

38.

Onstran vegastega mostu čez Sprečo je vozni izvadil iz žepa staro zemljo in košček sira. Srdito je prelomil zemljo in začel zajtrkovati. Obrnil se je k Vilarju. "Ali ste videli, gospod želi, danes nisem dobil nič gualaša. Vas sta se bala. O, prav je. Zato sva pa dobila meso, kakršnega še ni bilo, odkar ste nam odšli v mesto, in tudi pri drugih živilih je odprl nove vreče. Mar mi je gualaš, če ga jem na račun delavcev?"

"Kako to, Janez, da si sedaj pri konjih?" "Birkov me je degradiral v dolino. Veste, pred dvema tednoma je prišel tisti zdravnik, ki pride vsako četrtletje pogledat, kako kaj živimo, če smo se zredili in kaj jemo. Prav takrat sem kuhal prežganko. Tako je prišel k meni, kakor pride pri vojaki v kuhinjo. Kuham prežganko in on me vpraša: 'Kakšna je prežganka?' — Slaba, pravim klavarno. 'Ker ne mešaš, teleban!' zarohni name. Veste, da je sam vzel kuhalnico in začel mešati. Čez dve minuti je pokusil. 'Dobra, izvrst-a-a!' je meketal zlodej ter gledal k nebu, kakor bi pil medico. Pa ni bila za nič in drvarji so z njo zalivali rastline. Birkov je bil poleg in se je silno razkoračil pred menoj, čeprav jaz nisem bil kriv slabe prežganke, ampak žid sam in njegovo plesnivo blago. Za kazen me je spodil od kotlov in dal h konjem. Pa zame to ni kazen, ampak nagrada. In tako si mislim, da mi je hotel gozdar s to prijetno službo zamašiti usta, da bi ga ne opravljal, ker jaz kot prejšnji kuhar vendar nekaj poznam njegove zavijače in spletke z živili.

"Kdo je zdaj za kuharja?"

"Marko Krpica. Pa ta bojazljivec se nikdar ne pritoži, zato ga zmerja vsak, kdor ga doseže." Janez je pomigaval z glavo, kakor bi ne mogel razumeti Markovega strahu pred gozdarjem. Pognal je konja v dir. Uživajoč svoj zajtrk, se je igral z vajeti, se zibal in prešerno priskakoval na kozlu. Ko se je začela pot dvigati, je prijenjal konjema.

"Kaj je sicer novega v našem taboru?" ga je vprašal inženir ter mu podal smotko.

"Prav od srca se vas veselimo vsi delavci," je odgovoril voznik, vesel, da je bil odlikovan s smotko. "Na Gajerja in Birkova pa padete kakor komat na konja. Ta dva oslepita, ko vas zagledata. Kaj pravite, kje je zdaj Atif Sarajlija, da več ne hodi posedat na svojo skalo. Nekateri pravijo, da je zaprt zaradi tistega orožja, ki ga je bil podtaknil. Potemtakem bi bili morali izpustiti Jovico —"

"To so reči, o katerih ničesar ne vem in ne premisslujem," se je potajil Vilar.

"Skrivnostne stvari se gode. K nam, namreč k drvarjem v Medvedji in Volčji Dol pride včas človek, o katerem pravijo, da ni to, za kar ga kaže njegova obleka. Tiho pride, prodaja kakšno stvar, poprašuje po stezi čez planino ali po poti v mesto in izgine kakor kafa. Orožniki so takšnim ljudem za petami, pa ne vem, če so dobili že kdaj pravega. Veste, da imamo sedaj tudi v Piliću orožniško postajo?"

To Vilarju še ni bilo znano, zato se je prično začudil.

"Saj sem vam že pravil o Marku Čuruku — kaj?"

Dve najnovejši plošči

- 25140—Pleničice je prala,
Kaj mi nula planinca, duet, gdč. Louše-Udovič.....75c
- 25141—Žabja svatba,
Kukovca, na obeh straneh, pojo pevci Adrije in John Pluth jih spremlja na harmoniko.....75c

DRUGE SLOVENSKE PLOŠČE

- 25058—Janez Čuk in Milka Sova, I. del
Janez Čuk in Milka Sova, II. del.....75c
- 25059—Jaka na St. Clairu, polka
Clevelandski valček, instr. trio.....75c
- 25060—Ziben šrit za ples
Šuštar polka, harmonika.....75c
- 25061—Žužemberk polka
Zadnji poljub, valček, harmonika duet.....75c
- 25062—Povšter tanc
Ribniška polka, harmonika in kitare.....75c
- 25063—Ančka pojdi plesat, valček
Tromplan za ples, harmonika in instr.75c
- 25064—Ribniška, I. del
Ribniška, II. del, moški kvartet.....75c
- 25065—Samo še enkrat, valček
Ven pa not, polka, instrumentalni trio.....75c
- 25066—Kranjski spomini, valček
Luna valček, orkester.....75c
- 25067—Fantje se zbirajo, moško petje,
Na planine, petje, zbor "Jadran".....75c
- 25068—Črne oči, valček
Fantje se zbirajo, moški kvartet.....75c
- 25069—Stari šotih
Odpir mi dekle kamrico, trio s petjem.....75c
- 25070—Al' me boš kaj rada imela
Carlota valček, orkester.....75c
- 25071—Regiment po cesti gre, s petjem
Sebelška koračnica, harmonika.....75c
- 25072—Štajerska
Moj prijatelj, polka, moški kvartet.....75c
- 25074—Sokolska koračnica
Kje je moja, harmonika in kitare.....75c
- 25075—Slovenske pesmi
V slovo, ženski duet in klavir.....75c
- 25076—En let' in pol
Ljubca moje, ženski duet in klavir.....75c
- 25077—Dolenjska polka
Štajerski Landler, godba.....75c
- 25078—Dunaj ostane Dunaj
Neverna Ančka, harmonika in kitare.....75c
- 25079—Danici
Domače pesmi, ženski duet in klavir.....75c
- 25080—Oberštajerš
Slovenski poskočni šotih, godba.....75c
- 25081—Nemški valček
Černiška polka, godba.....75c
- 25082—Boj' moja, boj' moja
Nebeška ženitev, Anton Shubel bariton.....75c
- 25083—Čez Savco v vas hodiš
Sladki spomini, ženski duet in klavir.....75c
- 25084—Nočni čuvaj
Pevce na note.....75c
- 25085—Cingel congel
So ptičice zbrane, ženski duet in klavir.....75c
- 25086—Še kikelco prodala bom
Gor čez jezero, Anton Shubel bariton.....75c
- 25087-F—Tiha luna, moški kvartet, petje
Rojakom, moški kvartet, petje.....75c
- 25088-F—Takatrat v starih časih, moški kvart., petje
Pozdrav, moški kvartet.....75c
- 25089-F—Kje je moj mili dom, narodna,
Moja ljubca je. . ., narodna, Ant. Šubelj.....75c
- 25090-F—Megla v jezeru, narodna,
Zaspalec, narodna, Ant. Šubelj.....75c
- 25091-F—Oj pastirčki, božji ljubljenci,
Vsi verni kristjani, božična, poje A. Šubelj.....75c
- 25092-F—Sveta noč,
Sv. Jožef in Marija, božična, poje A. Šubelj.....75c
- 25093-F—Moja Francka,
Potepuh, valček, harmonika.....75c
- 25094-F—Fantje po polj' gredo,
Soča voda, pojeta M. Udovič in J. Laushe.....75c
- 25095-F—Sladke vijolice, valček,
Double Eagle, koračnica, harmonike.....75c
- 25096-F—Trebja ni moje ljubce plavšati,
Ko ptičica ta mala, pojeta M. Udovič in J. Lavše.....75c
- 25097-F—Dekle to mi povej,
Pastir, bariton, A. Šubelj.....75c

Manj, kakor TRI plošče ne razpošiljamo.

Naročilom priložite potrebni znesek. Pri naročilih manj kakor 5 plošč, računamo od vsake plošče po 5c za poštino. Ako naročite 5 ali več plošč, plačamo poštino mi. — Pošiljamo tudi po C. O. D. (poštnem povzetju), za kar računamo za stroške 20c od pošiljave. — Naročila blagovolite poslati naravnost na

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West 22nd Street,

Chicago, Ill.

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Bravo. Ampak...

Ruski sovjeti nikakor niso vsem na krivem. Nikakor ne. To so neka nova metla, in o novi metli pravi rečenica, da dobro pometa.

Spravili so se sovjeti ne samo na zvonove, cerkve, pope, religijo... tudi na zofe, mehke stole, podobne na stenah, preproge, luksurije, simbole buržuaske preteklosti. Prav gremelo je zadnjič iz radio-postaje v Moskvi... "Proč, proč, proč z vsako buržoasko mehužnostjo. Navadite se sedeti na trdem in dihati svež zrak nove dobe."

Če so ruski mušiki kolikaj pokorni in poslušni sluge svojih novih gospodarjev, bodo lahko prišli do — svežega zraka, naj bo potem stare ali nove dobe, — ničev — ampak ko sovjeti hvalevredno skrbijo za pljuca, kaj pa z — želodcem in na kožo? Hrana, prehrana... in pa obleka... tu naj bi že enkrat zagrmeli s Kremli na Moskvi. Ako prebrisan in drugače vrlo prefrigan krivonos gospoda v Moskvi še nekaj časa operira samole s svežim zrakom, utegne celo potpežljivemu ruskemu mušiku zmanjkati prav nebeske potrepljivosti, in lahko se razotogi in postavi krivonosno in prefrigan gospoda na — sveži zrak čisto nove dobe.

Predsednik Butler iz Columbia univerze je malo pregledal evropske razmere in moč ni na glavo padel. O Rusiji pravi, da prihodnje dve leti utegneta biti zelo kritični, in namigne, da bi utegnili priti do — zrak ali na zrak za tiste, ki danes kričijo o "dihanju svežega zraka nove dobe." Look out.

* * *

You bet.

Luč (?) prihaja tokrat iz — Argentine. Prižiga jo "Slovenski tehnik", ki izhaja v Buenos Airesu, in tako šorf je ta luč, da je posvetila tudi v Prosveto in tam so malo — prišli, da je še bolj šorf, in ta šorfo je požgala — razodetje. You bet. Ampak priemrknila je — možgane v Buenos Airesu in v Chicagi.

Velika noč je bila. V Argentini so zapisali: "Kadar je gorkota pričela zmagovati mraz... so imeli praznik rojstva pomladi, praznik vstajenja in probujenja narave... Postavila ga je narava sama. Človek ga je vtaknil v koledar na pravo mesto, in se to le za severno poloblo naše okrogle doline solz. Na tem koncu... niso prazniki v nikakem skladu z naravo... na Veliko noč listje pada. Vidi se, da učenjaki, ki so delali koledar, in cerkveni očetje, ki so postavljali praznike, niso še takrat računali z južno polovico naše zemlje. Pravijo celo, da je bilo tedaj greh misliti, da živijo ljudje tudi na drugi polovici zemlje."

To je argentinska luč. Ko je po mesecu dni zasijala v Chicagi, so tam poskočili samega veselja, in — prillili tole olje: "You bet. Čudežno razodetje ni nič vedelo o Ameriki. Vedelo je le toliko, kolikor so vedeli ljudje, ki pa so vedeli jako malo."

You bet, da vejo ti ljudje še zdaj jako malo, dasi mislijo, da vejo grozno veliko. You bet, čisto nič ne vejo v Buenos Airesu in nič ne vejo v Chicagi. Velika noč je bila, ko je Zveličar vstal. To je dejstvo. S tem niti cerkev, niti kaki cerkveni očetje nimajo opravka. Praznovanje tega zgodovinskega dejstva se je vršilo na raznih krajih različno. Cerkev je posegla vmes le, ko je napravila neko normo, in vsak otrok ve, da je še danes ta

praznik premakljiv, in šele pri najnovejšem koledarju bi naj se postavil praznik na gotov dan, kakor je Božič.

S kakim prebujenjem ali pomlajenjem narave krščanska Velika noč nima prav ničesar opraviti. Zvezo so naredili šele ljudje, kakršni so pri "Slovenskem tedniku" v Buenos Airesu in pri Prosveti v Chicagi, da bi s tem krščansko Veliko noč spodrinili in jo prikazali kot — praznik narave.

Roba pa ne štima. Na severni polobli se narava probuja, toraj štima, na južni pa umira, "pada listje", in to ne štima, in ker roba ne štima, padejo zdaj ti ljudje čez — učenjake in cerkvene očete in razodetje in gobcujejo, da "razodetje ni nič vedelo o drugi polobli... in je bilo baže greh misliti, da bi tam ljudje živeli..."

You bet! Ti ljudje se delajo, kakor bi le oni nekaj vedeli, vsi drugi, v prvi vrsti kaki cerkveni očetje, bi pa bili sami tepci, ampak ti ljudje bi morali predvsem vedeti, da so grozne — zmede, potem bi vsaj nekaj vedeli. You bet.

* * *

Civilizirajo.

Izraz je nekako blasfemičen in ga ne morem rabiti tako, kakor ga rabi Prosveta v številu 119, ko poroča o neki izpremembi besedila sv. pisma po mednarodni komisiji za revizijo biblije v Londonu. Ker je stvar iz Londona, vsak lahko ve, za kakšno komisijo gre. Ti komisiji ni po volji rek: "Jaz, tvoj gospod in Bog, sem ljubosumen Bog, ki kaznuje grehe očetov na otrocih tretjega in četrtega kolena." Besedo "ljubosumen" je komisija črtala in jo zamenjala z besedami "ljubeč in usmiljen".

Recimo, da je izraz "ljubosumen" pravilen, po izvirnem besedilu, za kar pa tu ne gre. Odkod, vprašam, si prisvaja imenovana komisija pravico do sv. pisma sploh? Sv. pismo je beseda božja, ali pa ni. Če ni, je vsako besedenje odveč, človeška beseda bi bila, kakor je n. pr. Homerjeva ali Prešernova, in vse človeško je pač človeško, malo je na kakem izrazu pri človeku.

Ako je pa sv. pismo beseda božja, potem ta beseda ni bila vržena tja na svet in v svet, da bi jo vsak lahko pobral, kakor se pobere kost na cesti, in jo glodal. Morala je biti nekomu izročena, da jo čuva, razlaga, tolmači. Ali je bila izročena komisiji v Londonu, da jo — revidira, "civilizira", izprememi, popravi? Odkod sploh ta komisija ve, da obstaja kako sv. pismo? In odkod, da bi bilo sv. pismo beseda božja, razodetje božje do ljudi? Na ta vprašanja, ki so bistvena, komisija ne more dati niti najskromnejšega odgovora, in če se ta komisija sploh bavi s sv. pismom, dela to, za kar nima nobenega pooblastila, dela to samolastno, usurpatorično. — Kako naj komisija sodi, ko ni postavljena za sodnika?

(Koniec prih.)

POIZKUŠEN NAPAD NA NIGRA

Beaumont, Tex. — S puškami in strojinicami so jetniški čuvaji stražili tukajšnjo jetnišnico v soboto zvečer, v kateri se nahaja zaprt neki črnc, obdolžen, da je napadel več belih žensk. Kmalu popolnoma se je namreč pred jetnišnico zbrala množica okrog 200 oseb, ki je skušala nasilnim potom ugrabiti črnc in se znesti nad njim zaradi njegovega zločina. Napad druhal je bil za enkrat odbit.

—o—
ŠIRITE AMER. SLOVENECE!

TISKARNA AMERIKANSKI SLOVENEK

DOBRO

delo, postrežbo in nizko ceno dobite pri nas!

Pišite nam po cene predno oddate naročilo drugam!

AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 West 22nd Street,
CHICAGO, ILL.

IZVRŠUJEMO

točno in po najnižjih cenah vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela. Zlasti se pripravljamo slavnim društvam za tiskanje vseh uradnih tiskovin. Istotako vsem trgovcem, obrtnikom in posameznikom. Prestavljamo iz slovenščine na angleško in obratno. Nobeno naročilo prevetimo, nobeno premalo.